

Велимирка Дамјановић

**ПРВА НАГРАДА НА КОНКУРСУ КЊИЖЕВНОГ КЛУБА КУД „КАРАЦИЋ”
ЛОЗНИЦА**

ПРОЛЕЋНА ЗВЕЗДА

ВЕДРО НЕБО, БОЈЕ ПЛАВЕ,
ЗВЕЗДЕ ИЗНАД МОЈЕ ГЛАВЕ,
БЕЗБРОЈ СЈАЈНИХ ТРЕПЕТЉИКА,
СЈАЈИ СВАКА К’О СВЕТЉИКА.

МЕЂ` ЗВЕЗДАМА ЈЕДНА ИМА
КАД ЗАПЛЕШЕ НА ПРСТИМА,
ПРЕКО НЕБА КОЛО ВОДИ
МОМЕ СРЦУ ДА УГОДИ.

И НАЈЕДНОМ КАД ПОЛЕТИ,
ТАД НА МОЈУ ГЛАВУ СЛЕТИ
И БИСЕРЕ СЈАЈНЕ ПРОСУ
ДА УКРАСИ МОЈУ КОСУ.

И ОСТАДЕ ДРАГА ЗВЕЗДА
НА МОМ ЧЕЛУ ИСПОД КОСЕ,
ТАКВУ ЗВЕЗДУ У ПРОЛЕЋЕ
САМО СРЕЋНА ДЕЦА НОСЕ.

**ТРЕЋА НАГРАДА НА 1. ДЕЧЈЕМ ЕКОЛОШКОМ ФЕСТИВАЛУ
СОКОБАЊА**

ПРИЧАЛО МИ ДРВО

У ПАРКУ СТАРИ КЕСТЕН,
ПОД ЊИМ КЛУПА ОД БАГРЕМА,
НА ТОЈ КЛУПИ –
УМОРАН ОД РАДА,
СТАРИ БАШТОВАН ДРЕМА.

ШАПАТ СЕ ЊИШЕ С ЛИСТА НА ЛИСТ,

НЕЖНО ДОДИРУЈЕ ГРАНУ ПО ГРАНУ,
А САНАК БАШТОВАНОВ,
НЕДУЖНО ЧИСТ,
КО СУЗА НА ДЕЧЈЕМ МАЛОМ ДЛАНУ.

РУКЕ МУ КЛОНУЛЕ ОД РАДА,
ЗГУЖВАНИ КАЧКЕТ ПОКРИО ЧЕЛО,
ОН СПАВА...
И ЛЕПО САЋА..
ЦЕО ПАРК ОБУЧЕН У БЕЛО.

ЧУЈЕ СЕ ПЕСМА ШЕВЕ И КОСА
ПО ТРАВИ ИСКРИ БИСЕРНА РОСА,
ПАРК САВ У СЈАЈУ...
КРИСТАЛНО БЛИСТА...
ПРИРОДА У ЊЕМУ К`О СУЗА ЧИСТА.

И НЕМА ВИШЕ ЉУДСКЕ ОБЕСТИ
И НЕМА ТРОВАЊА, СМЕЊА НА СВЕ СТРАНЕ,
ЉУДИ СУ ЧИСТИ
И МИРНЕ САВЕСТИ
ЖИВЕ ЛЕПЕ И ЗДРАВЕ ДАНЕ.

ПОЛЕЋЕ СА ГРАНЕ ГОЛУБ,
ЗАЧУ СЕ СЛАВУЈА ПОЈ,
И ТАКО СТАРИ БАШТОВАН
ЗАВРШИ
САНАК СВОЈ.

**РАД ПОХВАЉЕН НА 4. РЕПУБЛИЧКОЈ СМОТРИ
„ВАСКРШЊИ ДЕЧЈИ САБОР”
БАЊА ВРУЈЦИ**

ХРИШЋАНИН – ДЕТЕ СВЕТЛОСТИ

ХРИШЋАНСКО ЈЕ СВАКО ДЕТЕ
ШТО СЕ РОДИ ИЗ ЉУБАВИ,
ЖЕЛИМ ДА МИ ВЕРУЈЕТЕ,
ДА РАЂАЊЕ И БОГ СЛАВИ.

ЗАТО ДРАГЕ МАМЕ, ТАТЕ,
ДАРУЈТЕ НАМ СЕКЕ, БАТЕ.
МИ СМО МАЛИ АНЂЕЛЧИЋИ,

С НАМА ЋЕТЕ СРЕЋУ СТИЋИ.

БЕЗ ДЕЦЕ СУ ПРАЗНЕ КУЋЕ,
НИ ПОГАЧЕ НЕМА ВРУЋЕ,
ЈОШ КАДА СЕ ПЛАЧ НЕ ЧУЈЕ,
ТАД ЗЛО У ЊУ ЗАВИРУЈЕ.

РАЋАЈТЕ НАМ ДЕЦЕ ДОСТА,
ДА КО ИМА СРЕСТИ ГОСТА,
ДА ОЦАЦИ СТАЛНО ДИМЕ,
ДА У КУЋИ НЕМА ЗИМЕ.

БЕЗ ДЕТЕТА, ДА ЛИ ЗНАТЕ,
НИ КРШТЕЊА КУЋА НЕМА,
МЕСТО СВАДБЕ, СЛАВСКЕ СВЕЋЕ,
НЕСРЕЋА СЕ У ЊОЈ СПРЕМА.

ДА СЕ ДЕТЕ ЗДРАВО РОДИ
ШАЉЕМ МОЉБУ, ЈЕР ТО МОГУ,
ПА ТЕК ОНДА СВИ У ХОРУ,
ЗАПЕВАЈМО ХИМНУ БОГУ.

Рад објављен у Зборнику дечјих радова Дани ћирилице, Баваниште 2002-2008.

ЗАШТО ПИШЕМ ЋИРИЛИЦОМ

НА ЗВЕЗДАНОМ НЕБУ ГЛЕДАМ
ПЛАВИ ОБЛАК КАКО ПЛОВИ,
НА КРИЛИМА НЕБОМ ШЕТАМ
И НОСЕ МЕ ЖЕЉА...
СНОВИ...

ПОНЕКАД МЕ ВЕТРИЋ ДИГНЕ
СЈАЈ У ОКУ ЗВЕЗДУ СТИГНЕ,
СРЦЕМ ТАДА ПИШЕМ РЕЧИ,
И РЕЧИМА СЛИКАМ РЕКУ,
ОШТАР ГРЕБЕН,
БРЕГ,
РАВНИЦУ,
ПЛАВО НЕБО,
БЕЛУ ПТИЦУ,
СА ДЛАНОВА СВОЈИХ СИПАМ
ПО СРБИЈИ ЋИРИЛИЦУ.

ЧУВАМ СВАКОГ ГЛАСА ЗНАК
НЕ ПУШТАМ ГА ЗАБОРАВУ,
РОДА МОГА СВЕТИ ЗНАК
И ВИСОКО ДИЖЕМ ГЛАВУ.

ЧУВАМ ПИСМО СРПСКО ЧАСНО
ОЗАРЕНОГ ДЕЧЈЕГ ЛИЦА
И С ПОНОСОМ КЛИЧЕМ ГЛАСНО:
„НЕКА ЖИВИ ЋИРИЛИЦА”.

САЊАМ

КАД МИ МИСЛИ У СНОВИМА ТЕКУ,
ОНДА ВИДИМ БИСТРУ РЕКУ,
ОШТАР ГРЕБЕН,
БРЕГ,
РАВНИЦУ,
ПЛАВО НЕБО,
БЕЛУ ПТИЦУ.

НА ЗВЕЗДАНОМ НЕБУ ГЛЕДАМ
ПЛАВИ ОБЛАК КАКО ПЛОВИ,
НА КРИЛИМА
НЕБОМ ШЕТАМ
И НОСЕ МЕ
ЖЕЉА...
СНОВИ...

ПОНЕКАД МЕ ВЕТРИЋ ДИГНЕ
СЈАЈ У ОКУ ЗВЕЗДУ СТИГНЕ,
ПА МЕ НОСИ,
ЖЕЉА МОЈА,
СВОМ СИЛИНОМ
ПРЕКО ЋИЛИМ – ПОЉА.

Маријана Петковић

**ПРВА НАГРАДА НА КОНКУРСУ ДРУШТВА ДОБРОВОЉНИХ ДАВАЛАЦА
КРВИ - ЛОЗНИЦА**

ХУМАНОСТ ЈЕ ВРЛИНА

БЕЗ СТРАХА У ИГЛУ ГЛЕДАЈ

И ДЕО СЕБЕ ЖИВОТУ ПРЕДАЈ,
НЕК ТЕЧЕ ЖИВОТ ЖИЛАМА ТВОЈИМ,
А ДЕО ТОГ ЖИВОТА ПОДАРИ
БЛИЖЊИМА СВОЈИМ.

НЕК` ОСМЕХ КРАСИ ЛИЦЕ ДЕТЕТА,
НЕК` СИЈА СУНЦЕ У ОЧИМА МАЈКЕ,
НЕК` ЗВОНИ ГЛАС ДО КРАЈА СВЕТА,
НЕК` ПРИЧАЈУ ПРИЧЕ ЧИЛЕ БАКЕ.

НЕК` ДЕКЕ УНУКЕ У ШЕТЊУ ВОДЕ,
НЕК` ОТАЦ КЋЕРКУ ЉУБИ И ГРЛИ СИНА,
НЕКА СЕ СТРАХА ОД НЕМОЋИ ОСЛОБОДЕ,
ВЕНАМА НАШИМ НЕК` ТЕЧЕ ВРЛИНА.

БУДИ И ТИ ДЕО ТОГ СВЕТОГ ДЕЛА,
ЖИВОТ И ОСМЕХ НЕСЕБИЧНО ПОДАРИ,
КОРАЧАЈ ПЛАНЕТОМ ОЗАРЕНА ЧЕЛА,
ЖИВИ И ВЕРУЈ У СВЕТЕ СТВАРИ.

„ШКОЛА БЕЗ ДУВАНСКОГ ДИМА МИЛА ЈЕ СВИМА”

ШКОЛА ЈЕ МЕСТО ГДЕ СЕ УЧИ,
ШКОЛА ЈЕ МЕСТО НА КОМ СЕ ДРУЖИ,
ШКОЛА ЈЕ МЕСТО НА КОМ ДРУГ ДРУГУ
ПРУЖА РУКУ И БЛАЖИ ТУГУ.

ПРЕПУНА ДЕЦЕ И ДЕЧЈЕ ГРАЈЕ
САВЕТЕ КОРИСНЕ ШКОЛА ДАЈЕ
И БЛИСТА СЈАЈНА ПОПУТ СУНЦА
ЧИСТА - КО ДЕЧЈА СРЦА.

ПОНЕКАД ПОГЛЕД ЗАМУТИ СЛИКА
ОПАСНИХ, ОТРОВНИХ НАРКОТИКА
ПА ЗДРАВЉЕ ЉУДИ СВИХ НА ПЛАНЕТИ
ДУВАН ПРЕТИ ДА ОШТЕТИ.

ЗА БОЉИ ЖИВОТ СВАКОГ ДЕТЕТА,
ЗА ВЕДРИ ОСМЕХ УЧИТЕЉА,
ОДРЕКНИТЕ СЕ ДИМА ШТО СМЕТА
ОДРЕКНИТЕ СЕ МУЧИТЕЉА.

БОЉИ ЖИВОТ ЖЕЛИМ СВИМА,
ЖИВОТ ЧИСТ – БЕЗ ДУВАНСКОГ ДИМА,

И ЛЕПШУ СЛИКУ ЦЕЛОГ СВЕТА
СЛИКУ БЕЗ ЦИГАРЕТА.

Маријана Деспотовић

**ПРВА НАГРАДА НА ЛИТЕРАРНОМ КОНКУРСУ
„ШТА ЗНАШ О САОБРАЋАЈУ”**
(старији узраст)

БЕЗБЕДНОСТ У САОБРАЋАЈУ

СЕМАФОРИ, РАСКРСНИЦЕ,
ВОЗАЧИ, ПЕШАЦИ,
ТРОТОАРИ, КОЛОВОЗИ,
САОБРАЋАЈНИ ЗНАЦИ,
СВИ У ИСТОЈ ГУЖВИ ЈЕСУ
И У ИСТОЈ ПРИЧИ,
САОБРАЋАЈНА ТРАКА СВАКА
- ЈЕДНА ДРУГОЈ ЛИЧИ.

БУКА, ГУЖВА И ГУНГУЛА,
ЧУДНИ ЗВУЦИ, МИРИС УЉА,
ШКРИПА, ВИКА, СВЕ ОСТАЛО,
НОВО ВРЕМЕ НАМ ЈЕ ДАЛО.

ПРВЕНСТВО ПРОЛАЗА
И ПРАВИЛО ДЕСНЕ СТРАНЕ,
ОДЛИКЕ СУ СВАКЕ
САОБРАЋАЈНЕ ТРАКЕ.

„Српска децо са свих страна, прославите великана”

Кличите децо са свих страна,
славите име српског великана.

Светиња српска рашкога сјаја,
векове наше у вечност спаја.

Ево и овде, у моме крају
трагови његови још увек трају.

Са старог, истрошеног манастирског прага,
стиже нам његова просветитељска снага.

Анђео бели, к`о да му вели:
„Васпитај децу кроз живот цели”.

А Сава мудро гледа и збори
док милешевски поток тихо жубори.

ЂАЧКО ДОБА

И КАДА ЗАЛАЗИ СУНЦЕ,
И КАДА ЗОРА РУДИ,
НАЈЛЕПШЕ ЈЕ ЂАЧКО ДОБА
КАЖУ МНОГИ ЉУДИ.

ПОНЕКАД НАС ОБУЗМЕ ТУГА,
ОД ЛОШЕ ОЦЕНЕ СТРАХ СВЛАДА,
АЛ` СТИСАК РУКЕ НАЈБОЉЕГ ДРУГА
И ОСМЕХ ЊЕГОВ, ЛЕЧИ НАС ТАДА.

У ШКОЛИ СТИЧЕМО ЗНАЊА МНОГА
УЧИМО ОЗБИЉНЕ СТВАРИ,
ДА БУДЕМО ВРЕДНИ И ПОШТЕНИ
ДА ПОСТАНЕМО ЧОВЕК ПРАВИ.

И ИМА МУКЕ, И ИМА БРИГЕ,
ПОНЕКАД СУЗА И ТУГЕ,
И СМЕХА И ШАЛЕ, ВЕСЕЛЕ ИГРЕ,
СРЕЋЕ ДО НЕБА – ДО ДУГЕ.

ШИРИМ КРИЛА, ДО НЕБА ЛЕТИМ,
У СВЕТ ОДРАСЛИХ ЖУРИМ,
А СРЦЕ ДРХТИ КАД СЕ СЕТИМ,
ДА У НЕПОЗНАТО ЈУРИМ.

И ТЕК КАД ПРОЂЕ МЛАДОСТ ШТО НОСИ,
КАД ПРОЂЕ ЂАЧКО ВРЕМЕ,
СХВАТИШ ГДЕ СИ, ШТА СИ И КО СИ
И КАКВО НОСИШ БРЕМЕ.

ПОЖЕЛИШ СВЕ СВОЈЕ ДВОЈКЕ И ПЕТИЦЕ,
ПОЖЕЛИШ ЂАЧКЕ КЊИГЕ,
ПОЖЕЛИШ ДРУГОВЕ И ДРУГАРИЦЕ,
ПОЖЕЛИШ СВЕ ЂАЧКЕ БРИГЕ.

КРВ ЖИВОТ ЗНАЧИ

И КАДА ЗАЛАЗИ СУНЦЕ,
И КАДА ЗОРА РУДИ,
ИСПРУЖИ РУКЕ, ОТВОРИ СРЦЕ
У ЧОВЕКУ ЖИВОТ ПРОБУДИ.

ПОНЕКАД НАС ОБУЗМЕ ТУГА,
ПОНЕКАД СТРАХ СВЛАДА,
АЛ` СТИСАК РУКЕ НАЈБОЉЕГ ДРУГА
И ОСМЕХ ЊЕГОВ, ЛЕЧИ НАС ТАДА.

ШИРИМ КРИЛА, ДО НЕБА ЛЕТИМ,
ЖИВИМ И РАДУЈЕМ СЕ БИЋЕМ ЦЕЛИМ,
И СРЦЕ ЗАЛУПА КАДА СЕ СЕТИМ,
ДА ЖИВОТ СА ЧОВЕКОМ КРОЗ КРВ ДЕЛИМ.

И ТЕК КАД ПРОЂУ СВЕ БРИГЕ ТУЂЕ,
КАД ОЛУЈА СЕ СМИРИ,
СХВАТИШ ДА У ТВОЈ ЖИВОТ СВЕТЛОСТ УЂЕ,
СВЕТЛОСТ - У КАПИ КРВИ.

„ШКОЛА БЕЗ ДУВАНСКОГ ДИМА МИЛА ЈЕ СВИМА”

ЈА ВОЛИМ СУНЦЕ И ВОЛИМ ЦВЕЋЕ,
ВОЛИМ БИСТАР ПОГЛЕД ... И БЛАГ,
ВОЛИМ КАД ОСМЕХ НЕЖАН
НА СРЦУ МОМЕ ОСТАВИ ТРАГ.

АЛ` НЕКАД ЦВЕЋЕ ИЗГУБИ СВЕЖИНУ,
У ПОГЛЕДУ ЗГАСНЕ ЈАСНИ СЈАЈ
И ДИМ ОБАВИЈЕ ОСМЕХ НЕЖНИ
И СУНЦА СВЕТЛОСТИ ДОЂЕ КРАЈ.

ТАД БЕЖИМ У ШКОЛУ, У ЊОЈ СЕ КРИЈЕМ
И СЕБИ ТАМО ТРАЖИМ СПАС,
ДОК ГУСТИ ДИМ ЦИГАРЕТЕ СЕ ВИЈЕ
И ПРЕТЕЋИ ТРУЈЕ СВЕ НАС.

И ОПЕТ СТРЕПЊА СРЦЕ МИ ДИРА,
И ПИТАМ У ИМЕ СВИХ НАС:
„ДА ЛИ ЋЕ ОВДЕ ЗА НАС БИТИ МИРА,
ИЛИ НАС ОПЕТ СТИЖЕ ТАЈ СТРАШНИ ЧАС”?

УДАХНИ ЖИВОТ – ВИДИШ ДА ПРИЈА,
ЖИВОТ ЈЕ СЛАДАК БЕЗ ДУВАНСКОГ ДИМА,
УНЕСИ ЗДРАВЉЕ У ШКОЛСКЕ КЛУПЕ,
ПА ЋЕ И ШКОЛА БИТИ МИЛА СВИМА.

ХРИШЋАНИН – ДЕТЕ СВЕТЛОСТИ

ВЕКОВИМА ТРАЈЕ, РАСТЕ И НАПРЕДУЈЕ,
ХРАНИ СЕ СВЕТЛОШЋУ И ЉУБАВЉУ,
НАПАЈА МИРОМ И ПИТКОМ РЕЧЈУ,
И ЦЕЛИВА ХЛЕБ КОЈИ ЈЕДЕ.

ВЕЛИКА ОДРИЦАЊА ЧИНЕ ГА ЈОШ ЈАЧИМ,
МНОГОБРОЈНЕ ПАТЊЕ – ЈОШ СВЕТИЈИМ,
ЖЕЂ УТАПА У СВЕТОМ ВИНУ,
А ГЛАД МУ УТОЛИ – ХЛЕБ ЖИВОТА.

ДУХОВНА ЈЕ ХРАНА СПАС,
КОЈИ СВЕ ХРИШЋАНЕ СПАСАВА,
КАО ЗРАЧАК СВЕТЛОСТИ ПРОДИРЕ У НАС,
И ЧИСТИ НАМ ДУШУ ОД СВАКОГ ЗЛА.

ПРИЧАЛО МИ ДРВО

ПРИЧАЛО МИ ЈЕДНО ДРВО,
У ДОЛИНИ ИСПОД КУЋЕ,
ТАМО ГДЕ САД РАСТЕ СМЕЂЕ,
А НЕ ЦВЕЂЕ ИЛИ ПРУЂЕ.

ЉУДИ ДАНАС НЕ ЗНАЈУ ШТА РАДЕ,
МЕСТО ДРВО - САД ОТРОВЕ САДЕ.
МИСЛЕ – ОПЕТ ЧИНЕ ПРАВУ СТВАР,
НЕ ПОШТУЈУ НИ ПРИРОДЕ ДАР.

ДАНАС ЉУДИ ЧИНЕ САМО ШТЕТУ,
ЗАГАЂУЈУ ЛИВАДУ И РЕКУ,
УЗИМАЈУ ЗДРАВЉЕ СВОМ ДЕТЕТУ,

ДОК ПРИРОДИ ГОРКЕ СУЗЕ ТЕКУ.

ЈОШ СЕ МУЧИ ЛИСТ МАЛЕНИ
ДА САЧУВА СВОГА ЦАРСТВА ДЕО,
ДА ОД СМЕЋА ПРИРОДА СЕ НЕ ШАРЕНИ
ВЕЋ ДА СВЕТ БУДЕ ЧИСТ И БЛИСТАВ ЦЕО.

Тања Ерић

ПРВА НАГРАДА НА ЛИТЕРАРНОМ КОНКУРСУ
„ШТА ЗНАШ О САОБРАЋАЈУ”
(средњи узраст)

Да будемо безбедни

Да ли си возач или пешак
то више битно није,
оно што мораш да имаш на уму
саобраћај опасности крије.

Кад видиш – **СТОП!**
обавезно стани,
јер тада ће безбеднији
свима бити дани.

Деца целог света
све возаче моле
да успоре возило
док возе поред школе.

И ви децо – **ОПРЕЗ!**
поштујте све знаке,
улицу прелазите само тамо
где је прелаз за пешаке.

КРВ ЖИВОТ ЗНАЧИ

Живот је набујала река,
живот је валовити сан,
вијуга коритом живота

и тече дан по дан.

Потребан је само трен,
а не вечност цела,
да продужимо некоме сан
дајући му део свог тела.

Нека знају сви:
- Крв нам живот значи!
Дођи, живот подари и ти
да заједно будемо јачи.

Наташа Митровић

**ТРЕЋА НАГРАДА НА КОНКУРСУ ДРУШТВА „СВЕТИ САВА”
БЕОГРАД**

**„Седам векова прича ова живи, сваки се Србин Светом Сави диви”
Р. Тирић**

Када се огласио плач небеског детета крај Раса,
српском је народу пружена просветитељска рука спаса.
Рођен је светац да браћу мири,
да цркве гради,
духовност шири,
дарује знање,
оснива школе,
веру у срцима нашим сади,
топлим речима да награди,
саветом на пут да нас изведе,
ка части и поносу да нас поведе.

Причао је приче, певао најлепше песме,
опомињао људе грешне,
и цео свој живот посветио Богу
да за Бога живи,
да његово име слави,

делима његовим да се диви.

Због добрих дела светац је постао,
српском је народу поруку послао:
„Да српство слави сав народ српски,
да школе гради, знање шири”.
И сваки Србин с поносом га помиње и слави
и кличе до неба СВЕТИТЕЉУ САВИ.

Дечји рај

Слушајте, децо, стихове ове песме,
говорим тихо, гласно се не сме.
Постоји земља чудесна, бајна,
ал` само тихо – нек буде тајна.

Тамо се ради и што се не сме,
сокови воћни теку из чесме,
пролеће влада годину целу
и кити лепотом природу веселу.

Ту се деца и ноћу играју,
све је чаробно, као у рају.
Јер и месец пролећно сјаји,
у звезду да је заљубљен таји.

У том крају нема ни школе,
сви су заједно, друже се, воле,
нема наставника, ни школских књига,
само се играш, уживаш без брига.

И све је заиста као бајка,
ал` верујте то је права истина,
па синоћ ми је причала мајка,
не би ме она лагала.

Безбедност у саобраћају

На раскрсници саобраћајци стоје,
не да нас казне, да нам грешке броје,
већ да нам пруже – то и врапци знају,
потпуну безбедност у саобраћају.

На улици данас има много људи,
различите доби, различитих ћуди.
И сви они строго морају да пазе
када журе – јуре, када оштро газе.

Сви прави возачи
прописе добро знају
и прописи нам пружаји
безбедност у саобраћају.

МОЈЕ СЕЛО

ЈА ЖИВИМ У ЈЕДНОМ СЕЛУ
ГДЕ РЕЧНЕ ВОДЕНИЦЕ МЕЉУ,
ГДЕ КЛАСАЈУ РОДНА ЖИТА
ОД КОЈИХ СЕ ПРАВИ ПИТА.

МИ НА СЕЛУ ЈЕДЕМО СИР
И МЕЂУ НАМА ВЛАДА МИР,
МИ НИСМО КАО ОНИ У ГРАДУ
КОЈИ ГРИЦКАЈУ ЧОКОЛАДУ.

НА ПРОСТРАНИМ ЛИВАДАМА БЕЛИХ РАДА,
ПАСУ ВЕСЕЛА, НЕМИРНА СТАДА,
И УЗ ЧУДЕСНУ ЧОБАНОВУ СВИРКУ
АНА СЕ КРИШОМ СМЕШИ МИРКУ.

ВОЋЕ НАМ ЈЕ УКУСНО, СОЧНО, СЛАСНО,
ПРОСТО ТЕ МАМИ ДА ГРИЗЕШ СТРАСНО,
А ВОДУ ПИЈЕМО СА ПОТОКА БИСТРА,
ВОДА ЈЕ ХЛАДНА, КО СУЗА ЧИСТА.

ЈА ВОЛИМ СВОЈ МАЛИ РОДНИ КРАЈ,
МОЈ РОДНИ КРАЈ, ПРАВИ ЈЕ РАЈ,
ЈА ВОЛИМ СВОЈЕ МАЛЕНО СЕЛО
И ЊИМЕ СЕ ДИЧИМ ПОНОСНО, СМЕЛО.

РАДОСТ ВАСКРСА

Моју кућу чудна светлост обасјава,
бака воском по јајима шара.
У ваздуху нешто чудно трепери,

ускоро ће сваки Србин да се весели.

Једном је међу људима завладало зло,
а Христос је дошао, очистио тло.
Зато и славимо дан васкрснућа,
кад Христ је постао део нашег бића.

ПРИЧАО МИ ЗАТРОВАНИ ПОТОК

Причао ми, затровани поток,
како је некада чист био
и весело текао, ток, ток, ток...
а сад је тећи престао.

Сада је прљав и мутан,
пун непотребних ствари,
а ниједан човек више
за то сад не мари.

Слушајући причу,
наљутих се много,
па свој деци у селу
заповедих строго:
„ Поток да се очисти,
истог овог часа,
површина нек заблиста,
чист нек се таласа”.

Сложисмо се сви,
у акцију кренусмо,
чистили смо све до ноћи,
онда кући одосмо.

И био је очишћен
на тренутак бар,
текао је чист и блистав
и озарен сав.

Јелена Максић

РАД ПОХВАЉЕН НА 1. ДЕЧЈЕМ ЕКОЛОШКОМ ФЕСТИВАЛУ

СОКОБАЊА

ПРИЧАЛО МИ ДРВО

ЈА САМ РОЂЕНА НА ОБАЛИ РЕКЕ
И ГРАНЕ СВОЈЕ СПУШТАМ КА ВОДИ,
УСПАВЉУЈУ МЕ ЗВЕЗДАНЕ НОЋИ МЕКЕ
А МИЛУЈЕ ЛИСТ ШТО ПО ВОДИ БРОДИ.

ПОГЛЕД МИ У ДАЉИНУ СЕЖЕ
ДОК ЗАЛАЗАК СУНЦА ДРУШТВО МИ ПРАВИ,
А ЈЕЦАЈ ПОТОКА СРЦЕ МИ СТЕЖЕ,
ЈЕР ЧОВЕК – ПРИРОДУ ДАВИ.

ПИТАМ СЕ:
ИМА ЛИ У ОВОМ БЛАЖЕНОМ ТРЕНУТКУ
МЕСТА У ВОДИ ЗА МЕСЕЧЕВЕ СВЕТЛОСТИ ОДРАЗ,
МОЖЕ ЛИ ЧОВЕК, ОД СИЛНОГ СМЕЋА,
ДА ПОКАЖЕ СВОЈ ЧИСТ ОБРАЗ?

И КЛИЗЕ СУЗЕ ЖАЛОСНЕ ВРБЕ
ЗБОГ ПРЉАВЕ ЉУДСКЕ НАВИКЕ,
ЗБОГ ГОМИЛЕ СМЕЋА, ТРАКТОРСКЕ ГУМЕ,
ЗБОГ БАЧЕНЕ ПЛАСТИКЕ.

И ПРИЧА ПРИЧУ О ЖУБОРУ ПОТОКА,
КОЈИ ВИШЕ НИЈЕ КАО ПРЕ,
САД ТЕКУ СУЗЕ ИЗ ЊЕГОВОГ ОКА,
СРЦЕ И ДУША КРВАРЕ.

Рада Јасиковац

Похваљен рад на **Песничким сусретима ученика основних школа Србије**
и учешће на финалној смотри, Жабари, 2009. година

Мала дама

Ма доста ми је придика више,
ја знам како се пише,
знам и како се чита
и како се прави од јабука пита.

Знам језике стране:
енглески, француски... помало,
и распоред часова имам
у посебној свесци.

Имам разне боје кармина,
свиђам се свима.
И виолину ја свирам,
улицама ноћу не скитам.

Све сам научила сама
јер хоћу да будем дама.
А знате како ме зову?
„Дођи овамо, мусава мала!”

Александра Тошић

Прва љубав

Осећам лакоћу у души и телу,
могла бих да летим,
к`о да имам крила,
због осмеха једног моје срце дрхти
и погледа нежног,
као нежна свила.

Процветало цвеће на ветру се љуља,
пролеће се шири,
опија све редом,
а и моје срце као славуј пева
док у души прва љубав о љубави снева.

Твоје пролеће

Кад пролеће твоје у пролазу сретнем
опију ме зумбул и поленов прах
и заискри нада у очима плавим,
а скривена чежња одузме ми дах.

Крошња мојих жеља,
за тренутак само живне и олиста,
и љубав к`о птица ка твом небу лети,

а у оку сјај к`о сунце заблиста.

И све ове сузе што низ лице теку
нису жива ватра, али ипак пеку,
јер много је тешко када љубав боли,
када срце дечје по први пут воли.

Ана Гаврић, V разред

Кад сунце обасја

Кад изађе жута лопта
и осване нови дан,
око мене све заблиста,
к`о најлепши дечји сан.

И знам тада да је зима
отишла у зимски сан,
а зрак сунца небом лети,
најављује ведар дан.

Будим се уз беле раде
и веселих птица пој,
и уз жубор воде хладне
и уз мирис села мог.

Ружица Мићић

Моје село

Моје село на обали Дрине,
лежи мирно испод Гучева планине.
Село мало од давнина стоји
ту се родише и родитељи моји.

Најлепше је село подрињскога краја
и понос и дика мога завичаја.
А кроз село тече једна река мала
одвајкада под Гучевом што је извирала.

Историја села траје врло дуго.
Од давнина своје лепо име носи,
Борином се свако дете, сваки човек
из мог села поноси.

Душанка Исаиловић

Под крилима Анђела

Анђели Христови – чувари мог дома,
мог оца и мајке, сестрице и брата,
молитва из срца, топла и бескрајна,
вама упућена, од бога је дата.

Штитите нас брижно као и до сада,
и чувајте спокој породице моје,
вечно ће пламтети и вера и нада
док Анђели Божји дивну песму поје.

Сања Максић

Снага природе

Природа нуди најбоље што има,
осмех здрав сваком детету;
укусне здраве плодове свима
дарује природа целом свету.

Здрава храна – јабука, банана...
зрело воће – укусно поврће,
и укусом и мирисом мами
здрављем целу планету нам храни.

Енергију – снагу имам
да до неба кличем ја,
јер природа здравље своје
кроз здрав живот снагу да.

Природа нуди најбоље што има,
ал` човек не чува планету свету.
Не дозволите да се промени клима!
Штитите себе и своју планету.

Чудо невиђено

Питала се деца мала
како лети бубамара,
још питају баке, деке,
где спавају зеке меке.

Мисле како река тече...
Што спавамо свако вече?
Пролеће, лето, јесен, зима
праве пометњу у глави њима.

Час је лето и сунце врело,
час јесен жута и воће зрело,
па брег се бели и снег пролеће,
а онда стиже зелено пролеће.

Помало збуњена и постиђена
гледају у чуда невиђена.
Незнање им срећу квари,
а само су мали уствари.

Молитва свецу

Молитва лети од дома до дома,
и шири љубав планетом целом,
зрачи светошћу сваког свог слова,
до неба стиже добрим делом.

Најлепшу реч са усана пусти,
ту топлу реч ка небу шаљи,
растерај маглу и дим густу,
несреће од нас, Свече, удаљи.

Молитву, Свече, прими од срца
јер вера моја много је јака,
јер срце моје за народ куца
и боли ме патња и несрећа свака.

Молитва стиже у руке твоје,
да ти је носиш и Богу предаш,
да чуваш децу – анђеле своје,
миран сан наш ником да не даш.

Сара Боровић

Јади једног ђака

Ал` је овај живот тежак,
стално слушах исту причу,
деда, баба, мама, тата
увек за мном исто вичу:

„Пажљиво ходај низ улицу,
погледај лево и десно!”
А мени љутња сева на лицу
и журим у школу бесно.

Зашто се једном не уморе
Од текстова сличних томе?
„Гледај лево, затим десно,
Ђаку се зна где је место”!

Дошло неко чудно време,
око школе све дилеме.
Сваког дана нешто фали:
ил` је магла, ил` су кише,
а придика све је више.

А ја увек у потаји
о скутеру своје маштам.
Сачекаћу много лета...
...КАКВА ШТЕТА!

Александра Филиповић

Здравља деци

Дуван је штетан по здравље наше
то сваки човек зна
и сестра и брат и дете Ваше,
пријатељ, комшија и ти и ја.

Свакога дана можемо чути:
„Немој толико јести слаткише,
није то баш здраво”.
А онда тај исти човек
ка цигарети потрчи право.

И само тамо где нема дима
где је чисто и свеже,
пријатно биће нама свима
и тамо деца беже.

Зато у школи, на сваком зиду
порука јасна пише:
„Да би нам деца здрава била
хвала што не пушите више”.

Зора Стефановић

БАМБИ – ЗА СВАКИ УКУСАН ДАН

Свакога дана *Бамби* једем,
свакога дана све више растем,
срце тражи, душа хоће,
много волим *Бамби* у пролеће.

Плазма укусна - за тело чило,
моме срцу врло је мила,
ал` ништа немам ни против сцене
да је Саша поједе уместо мене.

И моје срце осваја *Бамби*,

Дечаци црни, смеђи, плави
за мнош трче, главу губе,
а мени само *Бамби* у глави
игра ко љубавне пролећне бубе.

Док у ходнику сама стојим
и *Бамби* „Још” рибице бројим,
схватим да волим те сланише
можда чак и од Дарка више.

штапићи реш печени, слани,
и знам да моја душа вене
кад те грицкалице нису уз мене.

Сваког јутра ме буди мама
са осмехом на уснама
и нуди ми „Златни пек”,
кекс уз чај – јако мек.

Свима је јасно - нема дилеме
Бамби решава све проблеме,
Бамби нам испуњава сваки сан,
уз *Бамби* је укусан сваки дан.

Хеј, Мишо, Дарко, Саша...
знам да велика је љубав ваша,
ал` моја љубав је ипак већа,
јер *Бамби* је моја истинска срећа.

ЗАВИЧАЈ

СЕЋАМ СЕ,
ЗАВИЧАЈУ МОЈ МИЛИ,
КАД СМО СЕ У КРОШЊАМА КРИЛИ,
КАД СМО БРАЛИ ЗЕЛЕНО ГРОЖЂЕ,
ЈА И МОЈ ДРУГ ЂОРЂЕ.

ПАМТИМ СВЕ ШУМЕ И ПРОПЛАНКЕ,
СВЕ ЉУБАВИ И ТУЖНЕ РАСТАНКЕ,
СЕЋАМ СЕ СВАКОГ БОЛА
КОЈИ СМО ДЕЛИЛИ НА ПОЛА.

И НИКАД ЗАБОРАВИТИ НЕЋУ
ИГРЕ У МИРИСНОМ ПОЉСКОМ ЦВЕЋУ,
НИ ОСМЕХ НАЈБОЉЕГ ДРУГА,
ПОКРАЈ ДЕДИНОГ ЛУГА.

НИ ДУЊУ ПОКРАЈ ПУТА,
НИ ДУГМЕ СА ТВОГ КАПУТА,
НИШТА ОД ТОГА ЗАБОРАВИТИ НЕЋУ
СА СЕЋАЊЕМ ЖИВОТ ПРОЖИВЕЋУ.

РАСТАНАК

НЕМА ВИШЕ МЕНЕ,
НЕМА ВИШЕ НАС,
ОСТАЈУ САМО УСПОМЕНЕ
И У СЛУ ТИХИ ГЛАС.

НЕ ВИДИМ ШУМУ, РЕКУ, ПРОПЛАНАК,
ПРЕД НАМА ЈЕ ТУГОМ САТКАН РАСТАНАК,
ПРЕД НАМА ЈЕ КРАЈ,
ИЗ СРЦА ИШЧУПАН ЗАВИЧАЈ.

НИКАДА ВИШЕ С НАЈБОЉИМ ДРУГОМ,
ОД ДАНАС САМ САМА – ПУТУЈЕМ С ТУГОМ.
У МЕНИ СУ БОЛ, ПАТЊА, ТАМА,
НАЈТЕЖЕ МИ ЈЕ – ШТО ПАТИМ САМА.

А КАО ДА СМО САМО ЧАС РАНИЈЕ СЕДЕЛИ
ЗАЈЕДНО СЕ ИГРАЛИ
ИСТЕ СТВАРИ ВОЛЕЛИ.

ТАДА НИСАМ БИЛА САМА
ТУГА НЕ БЕШЕ НИ БЛИЗУ НАМА,
ДРУГОВАЛА САМ СА НАЈБОЉИМ ДРУГОМ,
А НЕ СА ЧЕЖЊОМ И ПРАВОМ ТУГОМ.

НЕМА ВИШЕ ВИШЕГРАДСКОГ РАЈА
НИ ПОТОЧИЊА ПОКРАЈ НАШЕГ КРАЈА,
НЕМА ВИШЕ РАДОСТИ,
НИ НЕМИРНЕ МЛАДОСТИ.

ОСТАЈЕ ГОРКА ТУГА,
БЕЗ НАЈБОЉЕГ ДРУГА,
НЕМА ВАС – НЕМА МЕНЕ,
ОСТАЈУ САМО УСПОМЕНЕ.

Весна Ђокић

ПРОЛЕЋЕ

НИЗ БРДАШЦЕ МАЛО
ТИХИ ПОТОК БРУЈИ,

А У ШУМИ ВЕСЕЛО
ПЕВАЈУ СЛАВУЈИ.

ВРЕДНЕ ПЧЕЛЕ ЛЕТЕ
ОД ЦВЕТА ДО ЦВЕТА
И ЧЕКАЈУ КАДА ЋЕ
БАГРЕМ ДА ПРОЦВЕТА.

А КРАЈ БИСТРОГ ПОТОКА
И ЗЕЛЕНЕ ТРАВЕ,
ЉУБИЧИЦЕ ВИРЕ
КАО НЕБО ПЛАВЕ.

СВЕ ЈЕ САДА ВЕСЕЛО,
ПТИЦЕ, ПЧЕЛЕ, ЦВЕЋЕ,
СВИ СЕ САДА РАДУЈУ
СТИГЛО ЈЕ **ПРОЛЕЋЕ**.

МОЈ ЗАВИЧАЈ

ВАЛОВИТА ДРИНА, ГУЧЕВО ПЛАНИНА,
КАМЕНИТА БРДА И ЦВЕТНЕ ДОЛИНЕ,
РЕЉЕФ СУ ЗАВИЧАЈА МОГ.

МАЛЕ КУЋЕ, ШИРОКА ДВОРИШТА,
МИРИСНИ ВОЋЊАЦИ И ПОЉА ШИРОКА,
УКРАС СУ СЕЛА МОГ.

ЦВРКУТИ ПТИЦА СЛОБОДНИХ КО' ВЕТАР
И ВЕСЕЛА ДЕЧЈА ГРАЈА,
ТО ЈЕ **ЛЕПОТА** МОГ ЗАВИЧАЈА.

ХВАЛА ВУКУ

ОН ЈЕ СЛОВА НАПИСАО
И АЗБУКУ САСТАВИО,
БОРИО СЕ ДА БИ ЦЕО
СРПСКИ НАРОД ПИСМЕН БИО.

КАД ЈЕ СВЕ ТО ПОСТИГАО,
ОН ЈЕ БИО ПРЕПУН СРЕЋЕ,
И ЗНАО ЈЕ ДА ГА НИКАД
ЗАБОРАВИТ' СРБИ НЕЋЕ.

ПОСЛЕ СВЕГА ШТО СЕ ЗБИЛО,
ЈА ЈОШ САМО МОГУ РЕЋИ,
ДА ЈЕ ДИКА СРПСКОМ РОДУ
ШТО ОТЕРА ТЕШКУ МУКУ,
ХВАЛА ВУКУ ЗА НАШУ АЗБУКУ!

Александар Јовановић

МОЈА ШКОЛА

МОЈА ШКОЛА – МОЈА БРИГА,
ПУНА ТОРБА
ЂАЧКИХ КЊИГА.

ДА СЕ ЧИТА, ДА СЕ ПИШЕ,
ЂАЧКИМ СРЦЕМ
ШКОЛА ДИШЕ.

А КАДА СЕ ЗВОНЦЕ ЧУЈЕ,
СВАКИ ЂАК СЕ...
ОБРАДУЈЕ.

РАДУЈУ СЕ КРАЈУ ЧАСА,
СВИ ПЕВАЈУ
ИЗ СВЕГ ГЛАСА.

Дејан Томић

ЉУБАВ

ЉУБАВ ВРЕДИ ПАРА ВРЕЋУ
ЈЕР ДОНОСИ СВИМА СРЕЋУ.

ЉУБАВ ВРЕДИ ПОЛА СВЕТА
У ЉУБАВИ СВЕ ВАМ ЦВЕТА.

ЉУБАВ СВИМА ЗЛАТА ВРЕДИ,
КОЛКО БАБИ – ТОЛКО ДЕДИ,
НЕМА ВЕЗЕ ШТО СУ СЕДИ.

ЉУБАВ ВРЕДИ ТЕБИ,
ЉУБАВ ВРЕДИ МЕНИ,
ЉУБАВ ВРЕДИ – МУШКАРЦУ И ЖЕНИ.

ВОЛИТЕ СЕ ЉУДИ,
НЕ БУДИТЕ ЛУДИ – ВЕЋ БУДИТЕ МУДРИ.

МОЖДА ЋЕТЕ ПАТИТИ,
АЛ ЉУБАВ ЋЕ СЕ СИГУРНО ИСПЛАТИТИ.

Катарина Васић

Безбедност хране у свету – климатске промене и енергија биљног света

ОТКУД МЕНИ ОВА СНАГА,
ГДЕ БИХ СТЕКЛА ТЕ МИШИЋЕ,
ДА МИ НИЈЕ ХРАНА ДРАГА,
ДА МИ НИЈЕ ДРАГО ПИЋЕ.

ВОЛИМ, ЗНАТЕ, ЛЕПО СЕСТИ,
ВОЛИМ ЗДРАВО, ДОБРО ЈЕСТИ,
ДАР ПРИРОДЕ ВОЛИМ СРЕСТИ
И ЗА СТОЛОМ И НА ЦЕСТИ.

ОТКУД МЕНИ ОВА СНАГА
ОВАЈ ПОГЛЕД – ЉУТА ЗМИЈА,
ДА МИ НИЈЕ ХРАНА ДРАГА,
ТАКОРЕЋИ, НАЈМИЛИЈА.

ВОЛИМ, ЗНАТЕ, ЛЕПО СЕСТИ,
ВОЛИМ ЗДРАВО, ДОБРО ЈЕСТИ,
ТАМО ГДЕ СЕ ЗДРАВЉЕ СМЕНИ
И МЕНЕ ЋЕ НОС ОДВЕСТИ.

ОТКУД МЕНИ ОВО ЗДРАВЉЕ,
ГДЕ БИХ НАШЛА ТАКВА ПЛУЋА,
ДА НЕ ВОЛИМ МЛЕКО КРАВЉЕ
И ЦИЦВАРУ ДОК ЈЕ ВРУЋА.

ПРИРОДА НАМ СВЕ ТО ДАЈЕ
ЗАТО МОРА СВАК` ДА ПАЗИ,
ДА ЈЕ ЧУВА И НЕГУЈЕ,
ДА ЈЕ ШТИТИ, ВОЛИ, МАЗИ.

ДА ПОШТУЈЕ ЛИСТ НА ВЕТРУ,
ДРВО, ШУМУ, ЦВЕТ ДО ЦВЕТА,
БИСТРУ РЕКУ, СУНЧЕВ СЈАЈ,
ЕНЕРГИЈУ БИЉНОГ СВЕТА.

Милица Андрић

ПРОЛЕЋЕ ЈЕ СТИГЛО

У олисталом буквику
пролеће се смеје
и сунце све топлије
и топлије греје.

Љубичице вире
из бокора траве
и привлаче пчеле
радилице мале.

Висибаба тело љушка
на поветарцу лаком,
скрива главу и не да се
пролазнику сваком.

Изнад моје куће
лети ласта весела
први гласник пролећа
мог маленог села.

ЖУТИ ЛЕПТИР

Низ поље, низ шуму, низ пут,

жури лептирић жут.
Лепрша час `амо, час тамо,
посећује цвеће само њему знано.

Весело крилима маше,
кроз цвеће и ливаде наше,
а деца за њим трче
да му причају приче.

Он се скрива вешто,
ухватити њега је тешко.
Љубав му је пољско цвеће,
душа му је пуна среће.

Милорад Крстић

ХРИСТОС – ПУТ, ИСТИНА, ЖИВОТ

Бејаше то обичан човек,
којег живот примора на пут,
пут пун трња - да крст носи до век,
а не да Богу седи уз скут.

Проклете душе разапеше га на крсту,
али не сломише његову веру чврсту.
А његова вера, наша је духовна чистина
и пут његов, једина животна истина.

Мирослав Јојић

НА ИЗВОРИМА ЉУБАВИ И ВЕРЕ

Љубав, вера и нада – то су три свете речи,
највеће зло пред њима пада,
уз Христа њих ћеш лако стећи.

Љубав, вера и нада – чине један свет,
због љубави, вере и наде
и Христ је разапет.

И зато ако ти срце дрхти,
и зато ако ти душа страда,
утеха нека ти буде вечна
Христова љубав, вера и нада.

ВАШЕ КРВИ ДЕО - ЈЕДАН ЖИВОТ ЦЕО

ПОНЕКАД ЧОВЕК ИГЛУ КАД ВИДИ,
СТРАХ ГА СВЛАДА, ПА СЕ ПОСТИДИ,
И ОНДА НЕ СМЕ НИ КРВИ ГРАМ
ОНОМЕ ШТО ПАТИ ДА МУ ЈЕ ДА.

КАД ЗАТРЕБА, КРВИ ТРЕБА ДАТИ
НИ У ЈЕДНОМ ТРЕНУТКУ НЕ СМЕ СЕ СТАТИ,
ЈЕР КРВ МНОГО ВРЕДИ
И НА ЊОЈ НЕ ШТЕДИ.

ДА НЕ ПУКНЕ СРЦЕ ОД ТУГЕ И БОЛА,
ДА СЕ ЖИВОТ НЕ УГАСИ,
КРВИ СВОЈЕ ДЕО ДАЈ,
ЈЕДАН ЖИВОТ СПАСИ.

Стефан Јовић

„ШКОЛА БЕЗ ДУВАНСКОГ ДИМА МИЛА ЈЕ СВИМА”

СТАРИЈИ ДОБРО ЗНАЈУ
ДА ПУШЕЊЕ ШКОДИ ЗДРАВЉУ,
ПА ИПАК И ДАЉЕ ПУШЕ
И НАШУ МЛАДОСТ ГУШЕ.

МИ МЛАЂИ ЗНАМО ВИШЕ
ЦИГАРЕТАМА СЕ ЦРНО ПИШЕ,
У УСТИМА ОНЕ СУ ЛОШ ЗНАК,
УМЕСТО ОСМЕХА, ШИРИ СЕ ЗАДАХ.

И У НАШОЈ ШКОЛИ ПОНЕКАД СЕ ПУШИ,
ЗДРАВЉЕ СЕ ДЕЦИ ПОНЕКАД РУШИ,
АЛИ МИ ШАЉЕМО ПОРУКЕ ПРАВЕ:

„ЧУВАЈТЕ НАС И НАШЕ ЗДРАВЉЕ”.

Марија Драгићевић

ТУГА

ТУГУ НЕЋЕШ УБЛАЖИТИ ЧОКОЛАДОМ.
НЕМОЈ ДА ПЛАЧЕШ!
ИДИ ЊЕГОВИМ ТРАГОМ!

СУЗЕ ТИ НЕЋЕ ПОМОЋИ
ТАКО ЋЕШ СЕ САМО ПРИДРУЖИТИ САМОЋИ.
ЉУБАВ ЈЕ ЈАКА, АЛИ И БОЛИ,
ПА ЗАТО СРЦЕ СА ЗЕБЊОМ ВОЛИ.

ХАЈДЕ, СРЦУ ПОМОЗИ МАЛО,
ВИКНИ ЗА ДЕЧКОМ:
„ИДИ, БУДАЛО!

Босиљка Ристић

**СВАКИ КОРАК У ПРИРОДИ
РАДОСТИ И ЗДРАВЉУ ВОДИ**

ПРИРОДА НАША ПРАВИ ЈЕ РАЈ
И ЦВЕТ И ЛИВАДА И РЕКА,
ГЛЕДАЈ, УЖИВАЈ И ЗНАЈ
ПРИРОДА ТЕБЕ ЧЕКА.

ПОГЛЕДАЈ СУНЧЕВ СЈАЈ
ПУСТИ НЕКА ТЕ ТОПЛИНА ГРЕЈЕ,
И ТИ ПРИРОДИ ЉУБАВ ДАЈ
НЕКА СЕ И ОНА СА ТОБОМ СМЕЈЕ.

ДУГ ЖИВОТ И СРЕЋУ И ЗДРАВЉЕ
У ПРИРОДИ НАЋИ ЋЕШ ТИ
СВАКИ КОРАК НЕК БУДЕ СЛАВЉЕ
КОРАК ШТО ВОДИ КА РАДОСТИ.

Митра Филиповић

МЕСЕЦ

МЕСЕЦ ЈЕ ОБУО ЧИЗМИЦЕ ОД ЗЛАТА
И НА ПУТ СЕ ДАЛЕКИ СПРЕМА,
ЗАКУЦАЋЕ ОН НА СВАКА ВРАТА,
ЧАК И ТАМО ГДЕ ЛЕЊИВАЦ ДРЕМА.

СВЕТЛОШЋУ ЋЕ ОБАСЈАТИ СВЕ ПРОЗОРЕ
И У ДОМОВЕ ЋЕ ДОНЕТИ САН,
ДОК НОВА ЗОРА ОПЕТ НЕ СВАНЕ,
ДОК НЕ ЗАКУЦА НОВИ ДАН.

КАДА СЕ ЗОРА ИЗ СНА ПРОБУДИ,
ТАДА СЕ МЕСЕЦ НА ПОЧИНАК СПРЕМА,
КАД СУНЦЕ СВОЈУ СВЕТЛОСТ ПОНУДИ,
ТАД НЕБЕСКИ ЧУВАР ОДЛАЗИ ДА ДРЕМА.

ПРОЛЕЋЕ

ПРОЛЕЋЕ ЈЕ НАЈЛЕПШЕ ГОДИШЊЕ ДОБА,
ВЕСЕЛЕ СУ ПТИЦЕ, ВЕСЕЛИ СУ ЉУДИ,
ТАД СВАКО ЖЕЛИ НЕШТО НОВО ДА ПРОБА,
ЦВЕЋЕ СЕ УСНУЛО ИЗ СНА БУДИ.

ДЕЦА СЕ РАДУЈУ ПРОЛЕЋУ,
ИГРАЈУ СЕ ПО ТЕПИХУ ОД ЦВЕЋА,
ТРЧЕ И ВЕСЕЛО СКАКУЋУ,
У ГРУДИМА РАСТЕ НОВА СРЕЋА.

ЉУБАВИ СЕ НОВЕ У ПРОЛЕЋЕ РОДЕ
И ЦЕО СВЕТ МАЛО ПОЛУДИ,
ТАД СЕ ДЕШАВАЈУ НЕОБИЧЕ ЗГОДЕ
ЈЕР... ПРИРОДА СЕ ИЗ СНА БУДИ.

ДА СЕ ЈА ПИТАМ

ДА СЕ ЈА ПИТАМ,
БИО МИР У ЦЕЛОМ СВЕТУ,
ДЕЦА БИ БИЛА СЛОБОДНА КАО ПТИЦЕ У ЛЕТУ.

ДА СЕ ЈА ПИТАМ,
НИКАДА НЕ БИ БИЛО РАТА,
НАСМЕЈАНИ БИ БИЛИ И БАКА И ДЕКА И МАМА И ТАТА.

И НИЈЕДНО ДЕТЕ
НЕ БИ БИЛО ГЛАДНО,
НЕ БИ БИЛО ТУЖНО, ОСТАВЉЕНО, ЈАДНО.

НЕ БИ НИКАД БИЛО
МЕЂУ ЉУДИМА ПОДЕЛА,
И ОНИХ СТРАШНИХ НЕЉУДСКИХ ЗЛОДЕЛА.

ДА СЕ ЈА ПИТАМ,
СРЕЋНА БИ БИЛА ПЛАНЕТА ЦЕЛА,
СВА БИ ДЕЦА БИЛА ПО ЦЕО ДАН ВЕСЕЛА.

СВЕ ШТО ЈЕ РУЖНО
МОРАЛО БИ ДА СЕ БРИШЕ,
НА ЛИЦИМА НИ СУЗА НЕ БИ БИЛО ВИШЕ.

И РЕКЛА БИХ ДА СЛОГА И МИР СВУДА БУДЕ
ДА СЕ ЈА ПИТАМ,
ВРАТИЛА БИХ ВЕРУ У ЉУДЕ.

Јелена Јездић

ПЕСМА О ДРУГАРСТВУ

КАД СЕ СУЗА У ОКУ СТВАРА,
НЕ МОЖЕ СЕ БЕЗ ДРУГАРА.
КАДА ТИ СЕ ТУГА ПРИБЛИЖИ,
ТАДА ТИ ЈЕ ДРУГАР БЛИЖИ.

КАД СЕ НАШЕ САМОЋЕ СПОЈЕ,
ПОСТАЈЕМО ДРУГАРИ НАС ДВОЈЕ.
ПА ГРАДИМО МОСТ ОД СРЕЋЕ,
ДА ДРУГАРСТВО БУДЕ ВЕЋЕ.

МОЈ ЉУБИМАЦ

НА СТОЛИЦУ ТАМАН СЕДОХ,
ДОЋЕ МЕНИ МОЈ ПАС МЕДО,
ПРИЋЕ МЕНИ, ШАПУ ПРУЖИ,
ХОЋЕ СА МНОМ ДА СЕ ДРУЖИ.

ХРАБРО ГЛЕДА, ПРАВО ИДЕ,
ВЕЋЕ ГА СЕ КУЦЕ СТИДЕ,
ГЛАВНИ ОН ЈЕ ПАС У КРАЈУ,
ДОБИЛА САМ ГА У МАЈУ.

ЗБОГ ТЕ ДЛАКЕ СИВЕ БОЈЕ,
ЗАИГРАЛО СРЦЕ МОЈЕ,
КАД ПОТРЧИ, КО ДА ВЕТАР ДУНЕ,
ЗАТО МУ СЕ ДЛАКЕ БУНЕ.

ОН ЈЕ МЕНЕ ЗАВОЛЕО,
КОД МЕНЕ ЈЕ УВЕК ХТЕО,
У КУЋУ ГА НЕКАД ПРИМАМ,
ДРАГО МИ ЈЕ ШТО ГА ИМАМ.

ДА СЕ ЈА ПИТАМ

ЕВО, ВЕЋ ВИДИМ: ДЕЦА У СКУПШТИНИ СЕДЕ ДАНИМА
И ВРЛО ОЗБИЉНО ОДЛУЧУЈУ О ВАЖНИМ СТВАРИМА.

„ДА СЕ ЈА ПИТАМ“, ПОЧНЕ ЈЕДАН ДЕБЉИ ИЗ УГЛА,
„ФАБРИКЕ ЧОКОЛАДЕ БИЛЕ БИ ПОСВУДА“.

„МА НЕМОЈ, ПА ДА НАМ ЗУБИ БУДУ ЖУТИ,
ДА СЕ СВАКИ ЗУБАР БАШ НА НАС НАЉУТИ“.

„ДА СЕ ЈА ПИТАМ, СВЕ БИ БЕСПЛАТНО БИЛО“,
ДОДАЈЕ ДРУГИ И СПУШТА РУКЕ У КРИЛО.

„ПА КАКО БИСМО ПРИМАЛИ ПЛАТЕ?
РАЗМИШЉАЈ МАЛО О ТОМЕ БРАТЕ“.

„ДА УВЕК ИМА СТРУЈЕ!“, ЈЕДАН ГЛАС ПОРУЧУЈЕ.

„И ДА ТЕЛЕФОНИ БРУЈЕ...КАО ПЧЕЛЕ КАД ЗУЈЕ“.

„ДА ШКОЛЕ РАДЕ ДУПЛО МАЊЕ“.

„ШТА? ПА ДА ПОМИСЛЕ ДА ЈЕ ВАНРЕДНО СТАЊЕ“.

И ТАКО ПРЕПИРУ СЕ ОНИ, ПА ОДУ КУЋИ
НАДУВАНИ КО БАЛОНИ, КО ДА ЋЕ ПУЋИ.

ОДЛУКЕ НИКАКВЕ НЕМАЈУ,
ЗАТО СЕ ОПЕТ ЗА СЛЕДЕЋУ СЕДНИЦУ СПРЕМАЈУ.

Ана Гаврић, III разред гимназије

ВОДИ МЕ ТАМО

ВОДИ МЕ ТАМО...
ГДЕ ВЕЧНО ЦВЕТА ЦВЕЋЕ,
ГДЕ СУ ПРОСУТЕ ЗВЕЗДАНЕ СТАЗЕ НЕБА,
ИЗНАД ХОРИЗОНТА,
ГДЕ ЗОВА МИРИС СВОЈ ШИРИ,
ГДЕ ЧЕТКИЦА У АКВАРЕЛУ БОЈЕ ДУГЕ СТВАРА
ТАМО ЈЕ МОЈ ДОМ...
ВОДИ МЕ, ВОДИ МЕ ТАМО...

ВОДИ МЕ ТАМО...
ГДЕ ПЕСАК ПОД ДЕЧЈОМ НОГОМ РУШТРИ,
ГДЕ ПЕСНИК ИЗРАСТА У ХЕРОЈА,
ГДЕ СУНЦЕ НИКАД НЕ ЗАЛАЗИ,
ТАМО ЈЕ МОЈ ДОМ...
ВОДИ МЕ, ВОДИ МЕ ТАМО...

ВОДИ МЕ ТАМО...
ГДЕ ЦРНИ ПАУК МРЕЖУ ПАРА,
ГДЕ НЕ ИЗЛАЗИШ НИКАД ИЗ ВЕЧНОСТИ РАЈА,
ГДЕ НЕПРЕСТАНО ПЕВАЈУ ПТИЦЕ,
ГДЕ ВОДОПАД ЖУБОРИ НИЗ СТРЕМЕ СТЕНЕ,

ГДЕ СЕ НОЋ СА ДАНОМ СПАЈА,
ТАМО ЈЕ МОЈ ДОМ...
ВОДИ МЕ, ВОДИ МЕ ТАМО...

ПРОЛАЗНОСТ

СЕДЕО ЈЕ СВАКО ЈУТРО, У ЦИК ЗОРЕ,
НА ОМИЉЕНОМ МЕСТУ СВОМ
СКРИВЕН ОД ПОГЛЕДА, ЗАКЛОЊЕН ИЗА ГОРЕ
СЕД ЧОВЕК, С ЦРНОМ ЛУЛОМ.

„КАД САМ ЈА БИО МАЛИ...“, УВЕК БИ ПОЧИЊАО,
ПА ПОВУКАО ЈОШ КОЈИ КОЛУТ ДИМА.
„ЈЕСАМ ЛИ ВАМ ОВО ПОМИЊАО?“,
ОБРАТИО БИ СЕ НАМА СВИМА.

МАХНУО БИ РУКОМ ПРЕМА СТАРОМ ДУДУ
И ОПЕТ БИ ПОЧЕО ПРИЧУ ИСТУ.
А МИ БИСМО ГА СЛУШАЛИ КАО У ЧУДУ,
ДОК ГЛАС БИ МУ ЛЕТЕО НА СУВОМ ЛИСТУ.

ВРАЋАО БИ СЕ У ПРОШЛОСТ ПРИЧАМА СВОЈИМ,
ТО ДРАГО ЛИЦЕ – МОЈ ДРАГИ ДЕДА.
ПРОШЛОШЋУ НАМ САДАШЊОСТ КРОЈИ
УСПОМЕНЕ НИКОМ НЕ ДА.

ОЧИ БИ МУ ЗАСИЈАЛЕ ЧУДНО,
ПА ОПЕТ БИ ПОЧЕО ПРИЧУ ИСПОЧЕТКА,
И ГЛЕДАО БИ НАС ОСМЕХУЈУЋИ СЕ МУДРО
ТА СТАРИНА, ДОБРА, РЕТКА.

САД ДУДА СТАРОГ ВИШЕ НЕМА
ПОСЕКОШЕ МУ КОРЕН И ТРАГ
НИ ДЕДЕ ДРАГОГ ВИШЕ НЕМА
ОСТАЛО ЈЕ СЕЋАЊЕ НА ОСМЕХ БЛАГ.

Јована Баљак, I разред средње школе

ЈОШ ЈЕДНА НОЋ

ЈОШ ЈЕДНА ДОЛАЗИ НОЋ,
А МОЈЕ СРЦЕ ТО НЕ ЖЕЛИ,
ЈЕР ТАД МИСЛИМ О СЕБИ...
ЈЕР ТАД МИСЛИМ О ТЕБИ.

ЈОШ ЈЕДНА ДОЛАЗИ НОЋ
И СЕЋАЊЕ НА ТЕБЕ МЕ БОЛИ,
СВАКИ ТВОЈ ПОЉУБАЦ ПЕЧЕ,
СВЕ СЕ У МЕНИ РУШИ.

ЈОШ ЈЕДНА ДОЛАЗИ НОЋ
А ТИ СИ СТРАНАЦ ЗА МЕНЕ,
НЕ ТРАЖИМ ТВОЈУ ЉУБАВ,
ЧАК НИ ТВОЈЕ СЈЕНЕ.

РЕЋИ ЋУ ТИ ДА ТЕ ВОЛИМ

ЗНАЈ ДА ПАТИМ КАД ТЕ СРЕТНЕМ,
САМО КРИЈЕМ ТО
ЗНАЈ У СРЦУ СВОМЕ ЧУВАМ
НЕКИ СЛАТКИ БОЛ.

ЗА ЈОШ ЈЕДАН КРАТАК СУСРЕТ
ЈА БИХ ДАЛА СВЕ
РЕКЛА БИХ ТИ НЕШТО ВАЖНО...
ДА ЈОШ ВОЛИМ ТЕ!

ЖЕЛИМ САМО ДА САМ С ТОБОМ
И ДА НИСАМ САМА,

ДА ТЕ ВОЛИМ, ДА ТИ ПЕВАМ
ДА ТИ ЉУБАВ ДАМ.

ЗАТО ДОЋИ И ДОНЕСИ
СВОГ ПРОЉЕЋА ДАХ
РЕЋИ ЋУ ТИ НЕШТО ВАЖНО.
ДАЋУ ТАЈНИ ЗНАК.